

A 'n Aardse of hemelse denkwys?

❖ Ons fokus (Kolossense 3:1-4)

- Beginnende met die redenasie dat ons saam met Christus in die doop opgewek is (Kol. 2:12), dring Paulus ons aan om Jesus te volg na die plek waarheen Hy na sy opstanding gegaan het: die troon van God (Kol. 3:1).
- Natuurlik sal ons dit slegs fisies kan doen wanneer Jesus ons daarheen neem met sy tweede koms (Kol. 3:4). Intussen moet ons ons visier—ons doelwit—op hemelse dinge rig (Kol. 3:2).
- Ons het “gesterf”, en ons lewe “is saam met Christus verborge in God” (Kol. 3:3). Die lewe waarvan hier gepraat word, is die een wat ons ontvang wanneer ons Christus aanvaar.
- Maar daardie lewe, om lewend te bly, moet daagliks gevoed word (2 Kor. 4:16). Elke dag moet ons die “dinge daarbo soek”, “ons oë op Jesus gevestig” (Heb. 12:2 NLV).

❖ Sterwe aan aardse dinge (Kolossense 3:5-6)

- Aangesien ons saam met Christus opgewek is en ons denke op die hemelse gerig is, moet ons dit wat ons verhinder om ons doel te bereik, die aardse, doodmaak..
- Sodat niemand verkeerd is nie, wys Paulus die fundamentele pilare van aardse denke uit (wat hy later in meer konkrete punte sal ontwikkel): “hoerery, onreinheid, hartstog, slegte begeertes en gierigheid, wat afgodediens is” (Kol. 3:5).
- Die menslike natuur het nie veel verander sedert Paulus se tyd nie, aangesien ons steeds omring word deur dieselfde begeertes wat beide die letter en die gees van die Tien Gebooe skend.
- En waarom moet ons hierdie dinge “doodmaak”—laat vaar, uitskakel—uit ons gedagtes en dade? Omdat hulle “die toorn van God” bring en dus onversoenbaar is met ons hemelse natuur (Kolossense 3:6). Maak die aardse dood voordat die aardse jou doodmaak!

❖ Om jouself met die hemelse te bekleed (Kolossense 3:7-11)

- In ware spreekwoordelike styl voeg Paulus by die vyf pilare van aardse denke vyf aardse dade om te vermy: “toorn, woede, kwaadwilligheid, laster en onwelvoeglike taal” (Kol. 3:8), en eindig met 'n sesde daad—die ergste van alles—: “Lieg nie vir mekaar nie” (Kol. 3:9).
- Paulus neem aan dat ons reeds “omdat julle die oue mens met sy werke afgelê het” (Kol. 3:9). Ons het ons “vuil klere” uitgetrek toe ons Jesus toegelaat het om ons sondes weg te neem (Sag. 3:4).
- Gestroop van daardie klere, moet ons “mooi klere” aantrek. Geklee in hierdie nuwe klere, word ons voortdurend vernuwe en groei ons dag vir dag in heiligheid (Kol. 3:10).
- Soos ons vernuwe word deur die werk van die Heilige Gees en die studie van die Woord, verdwyn die hindernisse wat ons van mekaar skei (Kol. 3:11).

B Kenmerke van die nuwe lewe in Christus:

❖ Die band van volmaaktheid (Kolossense 3:12-14)

- Ons is “die uitverkore volk van God wat Hy baie liefhet” (Kol. 3:12). Petrus sê vir ons dat dit vir ons groot voordele en 'n groot verantwoordelikheid inhou (1 Pet. 2:9). Maar hoe tree een van God se uitverkorenes op (Kol. 3:12-13)?
 - (1) Met tere barmhartigheid
 - (2) Met vriendelikheid
 - (3) Met nederigheid
 - (4) Met sagmoedigheid
 - (5) Met lankmoedigheid
 - (6) Mekaar verdra
 - (7) Julleself vergewe
- En dit alles binne die konteks van die band van volmaaktheid: liefde (Kol. 3:14). En dit is ons voordele en verantwoordelikhede:
 - (1) **VOORDEEL:** Deur so op te tree, is ons 'n seën vir beide ander en onself.
 - (2) **VERANTWOORDELIKHEID:** Mag ons gedrag God verheerlik, en mag dit ander aanmoedig om in Jesus te glo en hom te volg

❖ Die hemelse Voedsel (Kolossense 3:15-17)

- Kolossense 3:15-17 wys ons hoe om ons hemelse natuur te voed (en dit blyk dat ons dit nie in isolasie kan voed nie, maar ons het die gemeenskap van die kerk hiervoor nodig):
 - (1) Laat die vrede van God ons regeer
 - (2) Bly eensgesind as een liggaam
 - (3) Wees dankbaar
 - (4) Bestudeer die Bybel breedvoerig
 - (5) Leer mekaar wat ons geleer het
 - (6) Sing psalms, gesange en geestelike liedere
 - (7) Doen alles in die naam van Jesus
- “Sang is 'n wapen wat ons altyd teen ontmoediging kan gebruik. Deur so ons harte oop te maak vir die ligstrale van die Verlosser se teenwoordigheid, sal ons gesondheid vind en Sy seën ontvang” (Ellen G. White, “Die Bediening van Genesing,” bl. 196).